

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.II.37.018/2012/3.szám

A Kúria a dr. Radnai Miklós ügyvéd által képviselt felperesnek a jogi főelőadó által képviselt Rendőrfőkapitány alperes ellen közigazgatási bírság ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Fővárosi Bíróság 2011. szeptember 27. napján kelt 15.K.34.491/2010/11. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 12. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Bíróság 15.K.34.491/2010/11. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s:

A Rendőr-főkapitány, mint elsőfokú hatóság sebességmérést végzett és ennek során megállapította, hogy a felperes 2 órakor az általa üzemben tartott forgalmi rendszámú járművel az M3 autópálya bevezető szakaszán (BVSC) az 1/1975.(II.5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 14.§ (1) bekezdés d) pontját megszegve a megengedett 50km/óra sebesség helyett 81km/órás sebességgel haladt. A járműről 5 db fényképfelvétel készült.

Az elsőfokú hatóság 2009. november 10-én kelt, 21000-111-49647/2009.objf. számú határozatával a felperest, mint a fenti jármű üzemben tartóját a sebesség túllépése miatt az 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 21-21/B. §-ai, és 48.§ (5) bekezdése alapján 45.000 forint közigazgatási bírság megfizetésére kötelezte.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú hatóság, mint az alperes jogelődje 2010. április 8-án kelt, 21000-111/49647/6/2009/objf. számú határozatával az elsőfokú döntést

helybenhagyta.

Az alperes határozata ellen a felperes keresettel élt, melyet az elsőfokú bíróság elutasított. Ítéletének indokolásában megállapította, hogy az elsőfokú hatóság nem követett el mulasztást a felperes iratbetekintési joga kapcsán, mivel nem állapítható meg az iratokból, hogy ezt a felperes kérte volna. Az a körülmény, hogy a felperes e jogával nem élt, a felperesnek érdeksérelmet nem okozott.

A felperes nem tudta cáfolni a szabályszegés tényét, azt hogy a megjelölt időben és helyen nem lépte át a megengedett sebességhatárt. Az a hivatkozása, hogy a mérőműszer nem hiteles, és így a mért sebesség sem tekinthető hitelesnek, ezáltal a hatósági határozat megalapozatlan, nem helytálló. A mérőműszer hitelességét nem befolyásolja ugyanis, hogy a szabályszegésről készült felvételeken két egymástól eltérő időpont látható, mivel a kameraidő eltérése annak a következménye, hogy a sebességmérő egy ideig használaton kívül volt és a belső óra csúszásba került a valós időhöz képest. A szabályszegés időpontja ettől még megállapítható a kép alján lévő információs sávból. A felperes ezeket sem tudta megcáfolni, ellenbizonyítással nem élt.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte, az ítélet hatályon kívül helyezését a közigazgatási határozatokra kiterjedően. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a KRESZ 14.§ (1) bekezdés d) pontját, a Kkt. 21-21/B.§-ait és 48.§ (5) bekezdését, a 410/2007.(XII.29) Korm. r. (a továbbiakban: R) 1.§, 2.§ (1) bekezdését, és 10.§-át, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 164.§ (1) bekezdését.

Álláspontja szerint a mérés nem hiteles műszerrel történt, így a mért adatok sem hitelesek. A hitelesítés csak akkor érvényes, ha a műszert megfelelően tárolják és szállítják, ezt az alperes nem tudta igazolni, a „Hitelesítési Bizonyítvány”-t is csak a perben csatolta, a felperesnek nem volt módja meggyőződni arról, hogy a bizonyítvány valóban a használt műszerre vonatkozik vagy sem. Erről a felperes a közigazgatási eljárásban kívánt megbizonyosodni, de a hatóság nem adott rá lehetőséget, éppen ezért téves az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy az iratbetekintés megtagadása a határozat jogszerűségére nem hatott ki.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között

vizsgálta felül a Pp. 272.§ (2) bekezdése és a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján.

Az elsőfokú ítélet a kereseti kérelemnek megfelelően vizsgálta az alperesi határozat jogszerűségét, és helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes jogsértést nem követett el.

A felperes kifogásolta a sebesség mérő hitelességét, azt az alperes azonban sikerrel cáfolta, mivel a felperest már a másodfokú határozatban tájékoztatta a mérőműszer hitelességéről, annak típusáról, arról, hogy azt a Budapesti Mérésügyi és Műszaki Biztonsági Hatóság 2010. március 26. napjáig hitelesítette.

Az alperes a Hitelesítési bizonyítványt csatolta, és egyértelmű magyarázatot adott a kettős mérési idő okáról. Eszerint az eltérő felvételi időpontok megjelenése egy technikai cselekmény elmulasztására vezethető vissza, amely azonban nem érinti sem a mérőműszer hitelességét, sem a felperes szabályszegése tényének bizonyítottságát. A mérésügyről szóló 1991. évi XLV. törvény (a továbbiakban: Műtv.) 6.§ (2) és (3) bekezdése alapján a hitelesítési bizonyítvánnyal rendelkező mérőműszerrel elvégzett mérés joghatással járó mérésnek minősül. A Műtv. 13.§ (3) bekezdése alapján a hitelesített mérőeszközt úgy kell tekinteni ellenkező bizonyításig, hogy nincs a mérési eredményt befolyásoló hibája.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében felsorolt jogszabályok megsértését vélte megvalósulni az elsőfokú bíróság eljárásában. A Kúria ezek közül - az előzőekre is figyelemmel - kiemeli a Pp. 164.§ (1) bekezdését, amely kimondja, hogy a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. E fél jelen esetben a felperes, aki az általa állított tényeket, - így mindenekelőtt a mérőműszer hibáját - az elsőfokú bírósági eljárásban nem bizonyította, míg a mérőműszer hitelességét az alperes kellően alátámasztotta. Tekintettel arra, hogy a mérőműszer hibája bizonyítást nem nyert és a felperes ennek révén a szabályszegés tényét nem tudta megcáfolni, sem az arra vonatkozó jogszabályoknak a hatóság részéről történt megsértését, így azt, hogy az alperes határozata és az elsőfokú bíróság ítélete jogszabálysértő, megállapítani nem lehetett.

Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, így erről rendelkezni nem kellett.

A pervesztes felperes a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján viseli a tárgyi illeték feljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati illetéket.

Budapest, 2012. november 28.

***Dr. Tóth Kincső sk. tanács elnök, dr. Rothermel Erika sk. előadó
bíró, dr. Márton Gizella sk. bíró***